

tiatione clericis prohibita«. Pohvalno je, što je »svećenicima mešetari ma« tu pobrojio čega se sve imaju kloniti, te što sve ne sramoti samo njih lično (obično su to već i onako nikakovi karakteri), nego je na štetu ugleda čitavog staleža.

Mnogo je materijala sabrano u ovom svesku; sav je pregledno poredan, solidno obrazložen i dobrim stilom napisan. Kako je ranije već rečeno, djelo će biti od koristi studentima i svećenicima.

Prof. A. Z.

Antun Alfirević D. I.: Bliže k Bogu, Hrvatska Knjižara, Split, 1938., strana 136, in — 16.—. Mala, ugodno pisana knjižica apologetskog karaktera. Zapravo kozerija o potrebi vjerovanja u Boga i kršćansku objavu, protkana velikim brojem citata. Po svojoj dinamici slična je Ušeničnikovoj »Filozofiji života«, ali bez onako prononsiranog nastojanja oko sistematizacije.

Pisac izlaže i pripovijeda s pravim volubilitetom rođenog Dalmatinca, služi se tekstovima i primjerima velikom laganošću, ne tražeći toliko njihov kronološki slijed koliko psihološki efekat. Cilj knjižice nije dokazivati putem silogizama, nego probuditi uvjerenje djelujući na nutarnost čovjekovu. Puštajući stoga po strani metafizičku argumentaciju pisac upozorava na dva faktora naše nutarnosti: težnju za beskonačnom srećom i uvijek većim znanjem. Oba ona vode nas Bogu, i autor zaista privlačivim i zanimljivim načinom to pokazuje. Iza toga dolaze otsjeci: Krist Bog i Papa.

Na terenu primjera i konkretnih činjenica na kojima se pisac kreće izgleda da bi prijelaz od Boga k Bogu-Čovjeku mogao bi biti nešto naravniji. Ne bi li naime psihološki bilo kud i kamo uvjerljivije, iza poglavlja o potrebi Boga, napraviti prelazno poglavlje o nezadovoljenim težnjama za srećom i znanjem, za neodređenim, ali historički sigurnim težnjama za »Spasiteljem«, a onda tek prijeći na stvarno zadovoljnje tih težnja: dolazak Kristov? Ovako onaj prijelaz iz zapravo naravnog reda u misnu žrtvu: središte nadnaravnosti, izgleda odveć nagao i neočekivan. A to se tim više doima što se pisac u prvom dijelu, pokazuje kao vrstan psiholog. Zato držimo, da bi na tu stvar u eventualnom slijedećem izdanju trebalo zbilja pripaziti. Međutim bez obzira a ovaj detalj, u cjelini knjižica je lijepo i zanimljivo pisana pa će je svatko rado pročitati.

Dr. Đ. Gračanin.

Dr. Janko Oberški: Osnovi katoličke vjere. Priručnik za više razrede srednjih škola. III. izdanje priredio Pavao Mušak. Cijena 20.— din. Zagreb 1938. Tisak Nadbiskupske Tiskare. U predgovoru pisac napominje da je, u dogovoru s autorom, priredio ovo treće izdanje ispustivši teže partije ili prerađivši ih na lakši način. Stvarno izmjene nisu znatne, te ovom zgodom nemamo posebnog povoda da se na udžbenik kritički osvrćemo. Tim više, što sam g. priređivač smatra ovo izdanje privremenim obzirom na predstojeći novi nastavni program. Ipak nemožemo a da ne napomenemo da nam neki dijelovi u ovom izdanju izgledaju odveć skraćeni. To posebno vrijedi za dijelove o nekršćanskim religijama, koji kao sredstvo komparacije, igraju pri utvrđivanju prave religije veliku psihološku ulogu. Jednako premalo nam mjesta izgleda dano kapitalnom apologetskom argumentu, Kristovu uskrsnuću